

скорочення значних операційних витрат, які пов'язані з обігом паперових грошей. Незважаючи на всі переваги використання криптовалюти Bitcoin, вона може становити певну небезпеку для фінансової системи через її неконтрольованість, та невизнання в правовому аспекті як в Україні, так і в багатьох країнах світу.

Отже, криптовалюта – це універсальний інструмент глобальних фінансових платежів і одночасно специфічний фінансовий інструмент з високою капіталізацією, який є конкурентною формою міжнародного переливу капіталу.

Література:

1. Желюк Т. Використання криптовалюти на ринку платежів: нові можливості для національних економік [Електронний ресурс] / Т. Желюк, О. Бречко // Вісник Тернопільського національного економічного університету. - 2016. - Вип. 3. - С. 50-60. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vtneu_2016_3_7

2. Багинський О.В. Перспективи використання криптовалюти Bitcoin / О.В. Багинський // Матеріали міжнародної наукової конференції [«Міжнародне науково-технічне співробітництво: принципи, механізми, ефективність»], (Київ, 13-14 бер. 2014). – К.: НТУУ «КПІ», 2014. – С. 10-11.

Бойко А.І., Панасицька О.О., Сметаніна А.Т.

«Міжнародна економіка та менеджмент», 2 курс

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник – асистент кафедри фінансів Білінець М.Ю.

ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ ОВДП ДЛЯ ЕМІТЕНТА ТА ІНВЕСТИТОРІВ НА ФОНДОВОМУ РИНКУ УКРАЇНИ

Ринок державних цінних паперів – важлива складова фінансового ринку країни. Для кожної країни характерна своя специфіка емісії та розповсюдження державних цінних паперів, зумовлена особливостями історичного й економічного розвитку країни та ринку позикових капіталів.

Актуальність дослідження державних облігацій обумовлена тим, що державні облігації вважаються безризиковими борговими інструментами, проте, є носіями суверенного ризику. Державні облігації необхідно досліджувати не тільки з точки зору їх використання в якості найменш ризикового об'єкта інвестування, але і з позицій виникнення первинних кредитних ризиків фінансового ринку. Відповідно до п. 3 ст. 10 Закону України від 23 лютого 2006 року № 3480-IV «Про цінні папери і фондову біржу» (далі – Закон № 3480) «облігації внутрішніх державних позик України (далі – ОВДП) – це державні цінні папери, що розміщуються виключно на внутрішньому фондовому ринку і підтверджують зобов'язання України щодо відшкодування пред'явникам цих облігацій їх номінальної вартості з виплатою доходу відповідно до умов розміщення облігацій. Номінальна вартість облігацій внутрішніх державних позик України може бути визначена в іноземній валюті»[1].

Постановою Кабінету Міністрів України від 31 січня 2001 року № 80 «Про випуски облігацій внутрішніх державних позик» встановлено, що Міністерство фінансів України виступає емітентом державних облігацій, у тому числі короткострокових або середньострокових державних облігацій, номінованих в іноземній валюті. Генеральним агентом з обслуговування випуску та погашення державних облігацій є Національний банк України. ОВДП у паперовому вигляді не існують, а обіг облігацій в Україні здійснюється винятково в електронному вигляді. Вони обліковуються на рахунку в цінних паперах[3]. Дослідивши важливість ОВДП як для держави, так і для інвесторів, можна виділили наступні позитивні та негативні наслідки купівлі цінних паперів.

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ КУПІВЛІ ОВДП ДЛЯ ІНВЕСТИТОРІВ ТА ДЕРЖАВИ

Переваги	Недоліки
1	2
Для держави	
1. Одні з основних фінансових інструментів залучення фінансових ресурсів в умовах їхньої недостатності. 2. Засіб покриття державного боргу та вирішення проблеми ліквідності банків. 3. Засіб покращення макрофінансової стабільності й альтернатива іноземним позикам та додаткової грошової емісії.	1. Необґрунтовані бар'єри та ліміти функціонування, які створені самими ж урядовими наказами. 2. Відсутність податку на доходи фізичних осіб, що в свою чергу зменшує обсяг коштів, які йдуть до державного бюджету. 3. Немає гарантії того, що весь граничний обсяг ОВДП не викуплять спекулянти, які з'являються на ринку через встановлення граничного обсягу (обмеження) набуття у власність облігацій нерезидентами.
Для інвесторів	
1. 100% гарантія держави. При виплатах всі власники рівні: як фізичні, так і юридичні особи, резиденти і нерезиденти. 2. Відсутність податку на доходи фізичних осіб, що в свою чергу зменшує обсяг коштів, які йдуть до державного бюджету (для порівняння податок на доходи по депозиту утримується в розмірі 18% від суми доходу). 3. Прибутковість на рівні 15% річних є досить високою при мінімальних рівнях ризику. 4. Кошти в ОВДП можуть бути інвестовані на термін до 3 років під заявлену прибутковість, що гарантує стабільний дохід на довший період часу. 5. Можуть бути продані в будь-який момент у разі потреби, в той час як депозит часто не може бути достроково розірваний. 6. Існує можливість отримати додатковий дохід в разі зниження рівнів прибутковості. 7. Є одним з найбільш надійних інструментів застави. 8. Гарна альтернатива депозитам в іноземній валюті.	1. Більш складна процедура оформлення, ніж за депозитом. 2. У разі некомпетентності обраного брокера, інвестор ставить під загрозу власний капітал. 3. Початкова сума коштів має бути досить великою (сума вкладень повинна перевищувати 100 тис грн., щоб отримати прибуток) 4. Значні супутні витрати: комісії за відкриття рахунку в цінних паперах, комісії брокера і біржі.

Таким чином, в Україні існують перспективи розвитку ринку ОВДП. Очікується, що зі зростанням фінансової грамотності населення, цей інструмент вкладення грошей буде набувати все більшої популярності, якщо не відбудеться якихось кардинальних змін в економічній політиці країни, банківському секторі і т. д. Окрім цього, інвестування населення в ОВДП буде зростати внаслідок надійності та прибутковості даного інструменту. Також цей інструмент є більш мобільним, ніж альтернативні види інвестування, оскільки може слугувати інструментом застави, а при активній торгівлі ОВДП можна отримати додатковий інвестиційний дохід. [3]

Отже, дослідивши питання, пов'язані з використанням облігацій внутрішніх державних позик в Україні, ми дійшли до висновку, що завдяки своїй високій ліквідності, низькому рівню ризиків, широкому спектру застосування вони дійсно являються дуже привабливим інструментом для інвесторів (як резидентів, так і нерезидентів) на ринках багатьох країн світу. Вони також є дуже важливим аспектом функціонування національного ринку країни. Сьогодні це мало не єдині цінні папери, що мають фундаментальну вартість, і саме на них базується фондовий ринок України, а тому і перспективи його розвитку.

Література:

1. Лист ДФС від 09.03.2016 № 4992/6/99-99-19-02-02-15 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/baneryi/podatkovyi-konsultatsii/konsultatsii-dlya-yuridichnih-osib/67038.html>

2. Міністерство фінансів України (про ОВДП) / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.minfin.gov.ua/news/ovdp>
3. Інтернет-газета «Finance.ua». Стаття «Чому в Україні стали популярними держоблігації» / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://news.finance.ua/ua/news/-/415513/chomu-v-ukrayini-staly-populyarnymy-derzhobligatsiyi>

Бойко Т.П.

аспірант кафедри фінансів

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник – к.е.н., професор кафедри фінансів Дегтярьова Н. В.

ІНТЕГРОВАНА ЗВІТНІСТЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ РИНКОВОЇ ВАРТОСТІ АГРАРНИХ КОМПАНІЙ

Українські аграрні компанії суттєво недооцінені на фондовому ринку – мультиплікатор «Price to Earnings» в середньому вдвічі нижчий за середній по агросектору Варшавської Фондової Біржі (7.9 проти 11.0). Це свідчить про нестачу інформації та ризики для інвестора при придбанні акцій аграрних компаній. Єдина аграрна компанія України, яка не є недооціненою (10.9) – «Кернел» – надає інтегровану звітність по міжнародним стандартам G4 від GRI.

В сучасних умовах 85% ринкової ціни акцій аграрних компаній формується під впливом природного, інтелектуального і соціального капіталу [1].

Жорсткість глобальної конкуренції, розгортання нових інтеграційних багатосторонніх проектів поряд з корозією ряду сформованих об'єднань і правових режимів формує нові вимоги до якості управління соціально-економічним і науково-технологічним розвитком країни і довгостроковими стратегічними ризиками. Рішення цього класу задач стоїть на порядку денному провідних держав, інтеграційних об'єднань і корпорацій. Актуальні всі ці проблеми і для України. Багато підходів й правил, що раніше вважались вірними, вже не відповідають а ні сучасним ризикам, а ні наявним можливостям (в тому числі інформаційно-технологічним), а ні соціальним настроям та очікуванням.

Історія звітності компаній переживає період зміни парадигм. Традиційна корпоративна звітність обмежує оцінку вартості компанії та збільшує ризики інвестування в її акції. Елементи існуючої на даний момент системи традиційної фінансової звітності недостатньо логічно і послідовно взаємопов'язані [2]. Інтегрована звітність є джерелом інформації про діяльність корпорацій зацікавленим сторонам [3].

Сучасна інтегрована звітність являє собою об'єднання фінансової інформації, підготовленої за Міжнародними стандартами фінансової звітності (МСФЗ), а також вітчизняними положеннями по бухгалтерському обліку, розробленим на основі МСФЗ, з нефінансової інформацією в галузі сталого розвитку, підготовленої відповідно до стандарту GRI (Глобальна ініціатива зі звітності).

У Європейському союзі вимоги щодо включення фінансових і нефінансових даних, розроблені в рамках концепції гармонізації обліку в ЄС, містяться в Директиві щодо прозорості, а також у Директиві про модернізацію звітності ЄС. Безпрецедентна підтримка концепції інтегрованої звітності була досягнута на конференції ООН з питань сталого розвитку «Ріо+20» у 2012 р. та отримала підтримку найбільших фондових бірж світу – NASDAQ (США), BM & FBOVESPA (Бразилія), Johannesburg Stock Exchange (ПАР) та інших.

Інвестора цікавить не наявність інтегрованої звітності, а можливість використання її фінансових, соціальних і економічних показників для визначення впливу на вартість компанії. Для українських аграрних компаній релевантним є застосування однієї з найпопулярніших моделей для оцінки вартості нефінансових факторів - економічного підходу до оцінки екосистем в грошовому вираженні та